

?ŞİÂ SECDE İÇİN NİÇİN MÜHÜR KULLANIYOR

<"xml encoding="UTF-8?>

ŞİÂ SECDE İÇİN NİÇİN MÜHÜR KULLANIYOR?

Şîi Müslümanlar, secdeyi mühür denen basılmış bir toprak parçasının üstünde ifa ederler. Bu toprak çoğu zaman Irak'ın Kerbelâ kentinden getiriliyor.

İslam'ın beş önemli mezhebinden olan Şîi Caferî fıkhrına göre secde, yiyecek ve elbiselerin dışında, pak toprağın ya da toprakta biten tabîi bir maddenin üstünde yapılmalı. Buna göre secdenin toprak, tas, kum ve çimen üstünde yapılması caizdir. Madenlerin üstünde secde edilmez. Kâğıdın üzerinde secde etmek ise, toprakta biten maddelerden üretildiği için caizdir. Ama elbise veya halının üzerinde secde etmek caiz değildir.

Tüm Sünnî mezheplerin tanınmış müçtehitleri, toprağa ya da toprakta biten bir şeyin üstüne yapılan secdenin geçerli olduğu konusunda görüş birliğindedirler. .

Peki, Hz. Peygamber (s) ve Onun ashabı bunu hiç böyle yapmışlar mıdır?

Namazı toprağın üstünde kılmak, hiç şüphesiz, Hz. Peygamber (s.a.a) ve etrafındakilerin sünnetindendir.

Ebu Said el-Hudri şöyle anlatıyor:...Hz. Peygamber'in (s) burnu ve burun yumuşağı üzerine (secdeden) su ve çamur bulaştığını gördüm...[Buhârî, Fadlu Leylet'l-Kadr 2, 3, Itikaf 1, 9, 13;

Müslim, Siyâm 213, (1167)]

Hz. Enes anlatıyor: "Biz çok sıcak günlerde Resûlullah (s.a.a) ile birlikte namaz kılardık. Biriniz alnını sıcak sebebiyle yere koyamayacak olsa, giysisini serer onun üzerine secde ederdi.

Bu hadisten anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber (s.a.a) ve ashabı sadece istisnâî durumlarda elbiselerinin üstünde secde etmişlerdir.

Bunun dışında Hz. Peygamberin (s.a.a) secde ederken Humra kullandığı rivayet edilmiştir.

Hz. Meymûne bildiriyor: "Hz. Peygamber (s.a.a)...Humra üzerinde namaz kılardı."

Ünlü bir Sünnî alimi olan el-Sevkanî'ye göre, Hz. Peygamber'in (s.a.a) bir çok sahabesinden, kendisinin Humraya secde ettiğini bildiren rivayetler mevcuttur. Bu rivayetleri içine alan eserlerin arasında Sahih-i Muslim, Sahih-i Tirmizî, Sünen-i Ebu Davud, Sünen-i

Nesa'i ve daha birçok kitap sayar [El-Sevkanî, Neyl al-Avtar, Humraya secde etmek babında, Bd.2, S.128]

ÖYLEYSE PEYGAMBER EFENDİMİZİN ÜZERİNE SECDE ETTİĞİ HUMRA NEDİR?

Secdede yüz ve eller için yetecek büyüklükte küçük bir hasır.

[Sahih-i Buharî, (İngilizce tercümesi), c.1, kitap 8, No..376 (mütercimin açıklamasında)]

Ibn-i Esir, bir diğer ünlü Sünnî âlimi, Cami' el-Üsûl adli eserinde şöyle açıklamaktadır: "Humra günümüz Şia'sının secdeyi yaptığı nesne [gibi] dir."

[Ibn-i Esir, Cami' el-Üsûl, (Kahire, 1969), c.5, s.467]

„Humra, palmiye lifleri ya da başka malzemeden yapılmış küçük bir hasırdır... ve Şia'nın

secdede kullandığı gibidir. “ [Talhis es-Sihah, s. 81]

Ama neden Kerbelâ toprağı?

Kerbelâ toprağının özellikleri Hz. Peygamber (s.a.a) zamanından beri bilinmekteydi ve daha sonra da hep ilgi odağı olmuştur.:

Ümmü Seleme (r.a) dedi ki: „Ben Hüseyin'i (a.s) elinde kıvılcık bir kalıp toprak tutan dedesi, Hz. Peygamber'in (s.a.a) kucağında gördüm. Allah'ın Resûlü (s.a.a) toprağı öptü ve ağladı. Ben ona, o toprağın ne olduğunu sordum. Resûlullah (s) dedi ki: "Cebrail bana bildirdi ki, benim oğlum,

işte bu Hüseyin'im, Irak'ta şehit edilecektir. Bu toprağı o diyardan bana getirdi.

Hüseyin'imın basına gelecek çileden dolayı ağlıyorum.” Sonra Hz. Peygamber (s.a.a) toprağı Ümmü Seleme'ye (r.a) verip, ona söyle dedi: “Bu toprağın kana dönüştüğünü görürsen, bil ki, Hüseyin katledilmiştir.” Ümmü Seleme toprağı bir kabin içinde sakladı ve ona hep dikkat ediyordu. Tâ ki, hicretten sonra 61. yılın Muharrem ayının 10'unda, Asûra gününde, toprak kana döndü. O anda, Hüseyin b. Ali'nin (a.s) şehit olduğunu anladı.

'Ali ibn Ebî Talib, Siffîn savaşından sonra Kerbelâ'dan geçmişti. Bir avuç toprak eline alıp, dedi ki: “Ah, ah, bu yerde birkaç insan katledilecek ve hesaba çekilmeden cennete girecektir!” [İbn-i Hacer el-Askalani, Tehzib et-tehzib , c.2, s.348]

Secdenin Kerbelâ'nın balçıklı toprağı üzerine yapılması neden zorunludur?

Mecburi degil! Ama Siâ, Kerbelâ'nın toprağını, Hz. Peygamber (s.a.a) ve onun ailesinden (Ehl-i Beyt'ten) gelen İmamlar sayesinde sahip olduğı özelliklerden dolayı secde için tercih etmektedir. İmam Hüseyin'in (a.s) şahadetinden sonra, oğlu İmam Zeynü'l-Abidin (a.s) bir kaç parça kaldırdı ve onları kutsal toprak ilan edip, çantasında sakladı. İmamlar (a.s) secdeyi bu toprağın üstünde ifâ ederlerdi, o topraktan tespih yaptırırlardı ve onların üzerinde Allah'ı zikrederlerdi.

Bunun dışında Şiîler secdenin bu toprağın üstünde yapılmasını bir mecburiyet olarak değil de, erişilen sevabın daha yüksek olması amacıyla tavsiye etmişlerdir. İmamlar (a.s) Allah'a yapılan secdenin ancak toprağın üzerinde yapılması gerektiğini söyleyip, bunun için Kerbelâ toprağının tercih edilmesini tavsiye etmişlerdir.

Uzun zamanlar Şiîler toprağı yanlarında taşımışlardır. Daha sonra, bu toprağın kutsallığına aykırı davranılmasından endişe edildiğı için, toprağı kaliptra basmaya başlanmıştır. Bu kalıplara bugün Mühür denir. Namazlarda onların üzerine secde ediyoruz, bir farz olarak değil, özel manâsını göz önünde bulundurarak. Yanımızda pâk toprak bulunmadığı takdirde ise, toprakta biten bir şeyin üstüne secde yaparız.

Bazı art niyetli insanların Şiâ'nın İmam Hüseyin'e (a.s) veya hatta tasa taptıklarını iddiâ etmeleri son derece üzücüdür. Biz ancak Allah'a taparız, mührün ü z e r i n d e secde ederek, m ü h r e

secde etmiyoruz. Ve hiç bir zaman İmam Hüseyin'e, İmam Ali'ye ya da Hz. Peygamber'e (s) tapmayız. Ancak Allah'a taparız ve secdeyi pak toprağın üstünde ifâ etmemiz, Allah'ın kanunlarıyla uyum içerisinde

Sonuç:

Şiîlerin yanlarında, genellikle Kerbelâ'dan olan küçük bir parça basılmış toprak taşımalarının sebepleri bunlardır. Böylece bu son derece değer taşıyan nesnenin üzerinde secde edip, Allah Resûlünün (s.a.a) sünnetine uymalarından daha doğal bir şey düşünülemez!

ŞİÂ SECDE İÇİN NİÇİN MÜHÜR KULLANIYOR?

Şiî Müslümanlar, secdeyi mühür denen basılmış bir toprak parçasının üstünde ifa ederler. Bu toprak çoğu zaman Irak'ın Kerbelâ kentinden getiriliyor.

İslam'ın beş önemli mezhebinden olan Şiî Caferî fıkhrına göre secde, yiyecek ve elbiselerin dışında, pak toprağın ya da toprakta biten tabii bir maddenin üstünde yapılmalı. Buna göre secdenin toprak, tas, kum ve çimen üstünde yapılması caizdir. Madenlerin üstünde secde edilmez. Kâğıdın üzerinde secde etmek ise, toprakta biten maddelerden üretildiği için caizdir. Ama elbise veya halının üzerinde secde etmek caiz değildir.

Tüm Sünnî mezheplerin tanınmış müçtehitleri, toprağa ya da toprakta biten bir şeyin üstüne yapılan secdenin geçerli olduğu konusunda görüş birliğindedirler. .

Peki, Hz. Peygamber (s) ve Onun ashabı bunu hiç böyle yapmışlar mıdır?

Namazı toprağın üstünde kılmak, hiç şüphesiz, Hz. Peygamber (s.a.a) ve etrafındakilerin sünnetindendir.

Ebu Said el-Hudri şöyle anlatıyor:...Hz. Peygamber'in (s) burnu ve burun yumuşağı üzerine

(secdeden) su ve çamur bulaştığını gördüm...[Buhârî, Fadlu Leylet'l-Kadr 2, 3, Itikaf 1, 9, 13;

Hz. Enes anlatıyor: "Biz çok sıcak günlerde Resûlullah (s.a.a) ile birlikte namaz kıldık. Biriniz alnını sıcak sebebiyle yere koyamayacak olsa, giysisini serer onun üzerine secde ederdi.

Bu hadisten anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber (s.a.a) ve ashabı sadece istisnâî durumlarda elbiselerinin üstünde secde etmişlerdir.

Bunun dışında Hz. Peygamberin (s.a.a) secde ederken Humra kullandığı rivayet edilmiştir.

Hz. Meymûne bildiriyor: "Hz. Peygamber (s.a.a)...Humra üzerinde namaz kıldı."

Ünlü bir Sünnî alimi olan el-Sevkanî'ye göre, Hz. Peygamber'in (s.a.a) bir çok sahabesinden, kendisinin Humraya secde ettiğini bildiren rivayetler mevcuttur. Bu rivayetleri içine alan eserlerin arasında Sahih-i Muslim, Sahih-i Tirmizî, Sünen-i Ebu Davud, Sünen-i

Nesa'i ve daha birçok kitap sayar [El-Sevkanî, Neyl al-Avtar, Humraya secde etmek babında, Bd.2, S.128]

ÖYLEYSE PEYGAMBER EFENDİMİZİN ÜZERİNE SECDE ETTİĞİ HUMRA NEDİR?

Secdede yüz ve eller için yetecek büyüklükte küçük bir hasır.

[Sahih-i Buharî, (İngilizce tercümesi), c.1, kitap 8, No..376 (mütercimin açıklamasında)]

Ibn-i Esir, bir diğer ünlü Sünnî âlimi, Cami' el-Üsûl adli eserinde şöyle açıklamaktadır: "Humra günümüz Şia'sının secdeyi yaptığı nesne [gibi] dir."

[Ibn-i Esir, Cami' el-Üsûl, (Kahire, 1969), c.5, s.467]

„Humra, palmiye lifleri ya da başka malzemeden yapılmış küçük bir hasırdır... ve Şia'nın

secdede kullandığı gibidir. " [Talhis es-Sihah, s. 81]

Ama neden Kerbelâ toprağı?

Kerbelâ toprağının özellikleri Hz. Peygamber (s.a.a) zamanından beri bilinmekteydi ve daha sonra da hep ilgi odağı olmuştur.:

Ümmü Seleme (r.a) dedi ki: „Ben Hüseyin’i (a.s) elinde kızılca bir kalıp toprak tutan dedesi, Hz. Peygamber’in (s.a.a) kucağında gördüm. Allah’ın Resûlü (s.a.a) toprağı öptü ve ağladı. Ben ona, o toprağın ne olduğunu sordum. Resûlullah (s) dedi ki: “Cebrail bana bildirdi ki, benim oğlum, işte bu Hüseyin’im, Irak’ta şehit edilecektir. Bu toprağı o diyardan bana getirdi.

Hüseyin’imin basına gelecek çileden dolayı ağlıyorum.” Sonra Hz. Peygamber (s.a.a) toprağı Ümmü Seleme’ye (r.a) verip, ona söyle dedi: “Bu toprağın kana dönüştüğünü görürsen, bil ki, Hüseyin katledilmiştir.” Ümmü Seleme toprağı bir kabin içinde sakladı ve ona hep dikkat ediyordu. Tâ ki, hicretten sonra 61. yılın Muharrem ayının 10’unda, Asûra gününde, toprak kana döndü. O anda, Hüseyin b. Ali’nin (a.s) şehit olduğunu anladı.

'Ali ibn Ebî Talib, Sıffin savaşından sonra Kerbelâ’dan geçmişti. Bir avuç toprak eline alıp, dedi ki: “Ah, ah, bu yerde birkaç insan katledilecek ve hesaba çekilmeden cennete girecektir!” [İbn-i Hacer el-Askalani, Tehzib et-tehzib , c.2, s.348]

Secdenin Kerbelâ’nin balçıklı toprağı üzerine yapılması neden zorunludur?

Mecburi degil! Ama Siâ, Kerbelâ’nin toprağını, Hz. Peygamber (s.a.a) ve onun ailesinden (Ehl-i Beyt’ten) gelen İmamlar sayesinde sahip olduğu özelliklerden dolayı secde için tercih etmektedir. İmam Hüseyin’in (a.s) şahadetinden sonra, oğlu İmam Zeynü’l-Abidin (a.s) bir kaç parça kaldırdı ve onları kutsal toprak ilan edip, çantasında sakladı. İmamlar (a.s) secdeyi bu toprağın üstünde ifâ ederlerdi, o topraktan tespih yaptırırlardı ve onların üzerinde Allah’ı zikrederlerdi.

Bunun dışında Şiîler secdenin bu toprağın üstünde yapılmasını bir mecburiyet olarak değil de, erişilen sevabın daha yüksek olması amacıyla tavsiye etmişlerdir. İmamlar (a.s) Allah’a yapılan secdenin ancak toprağın üzerinde yapılması gerektiğini söyleyip, bunun için Kerbelâ toprağının tercih edilmesini tavsiye etmişlerdir.

Uzun zamanlar Şiîler toprağı yanlarında taşımışlardır. Daha sonra, bu toprağın kutsallığına aykırı davranılmasından endişe edildiğı için, toprağı kaliptra basmaya başlanmışır. Bu kalıplara bugün Mühür denir. Namazlarda onların üzerine secde ediyoruz, bir farz olarak değil, özel manâsını göz önünde bulundurarak. Yanımızda pâk toprak bulunmadığı takdirde ise, toprakta biten bir şeyin üstüne secde yaparız.

Bazı art niyetli insanların Şiâ'nın İmam Hüseyin'e (a.s) veya hatta tasa taptıklarını iddiâ etmeleri son derece üzücüdür. Biz ancak Allah'a taparız, mührün ü z e r i n d e secde ederek, m ü h r e secde etmiyoruz. Ve hiç bir zaman İmam Hüseyin'e, İmam Ali'ye ya da Hz. Peygamber'e (s) tapmayız. Ancak Allah'a taparız ve secdeyi pak toprağın üstünde ifâ etmemiz, Allah'ın kanunlarıyla uyum içerisinde

Sonuç:

Şiîlerin yanlarında, genellikle Kerbelâ'dan olan küçük bir parça basılmış toprak taşımalarının sebepleri bunlardır. Böylece bu son derece değer taşıyan nesnenin üzerinde secde edip, Allah Resûlünün (s.a.a) sünnetine uymalarından daha doğal bir şey düşünülemez!

ŞİÂ SECDE İÇİN NİÇİN MÜHÜR KULLANIYOR?

Şiî Müslümanlar, secdeyi mühür denen basılmış bir toprak parçasının üstünde ifa ederler. Bu toprak çoğu zaman Irak'ın Kerbelâ kentinden getiriliyor.

İslam'ın beş önemli mezhebinden olan Şiî Caferî fıkhrına göre secde, yiyecek ve elbiselerin dışında, pak toprağın ya da toprakta biten tabîi bir maddenin üstünde yapılmalı. Buna göre secdenin toprak, tas, kum ve çimen üstünde yapılması caizdir. Madenlerin üstünde secde edilmez. Kâğıdın üzerinde secde etmek ise, toprakta biten maddelerden üretildiğı için caizdir. Ama elbise veya halının üzerinde secde etmek caiz değildir.

Tüm Sünnî mezheplerin tanınmış müçtehitleri, toprağı ya da toprakta biten bir şeyin üstüne yapılan secdenin geçerli olduğı konusunda görüş birliğindedirler. .

Peki, Hz. Peygamber (s) ve Onun ashabı bunu hiç böyle yapmışlar mıdır?

Namazı toprağın üstünde kılmak, hiç şüphesiz, Hz. Peygamber (s.a.a) ve etrafındakilerin
sünnetindendir.

Ebu Said el-Hudri şöyle anlatıyor:...Hz. Peygamber'in (s) burnu ve burun yumuşağı üzerine
(secdeden) su ve çamur bulaştığını gördüm...[Buhârî, Fadlu Leylet'l-Kadr 2, 3, Itikaf 1, 9, 13;

Müslim, Siyâm 213, (1167)]

Hz. Enes anlatıyor: "Biz çok sıcak günlerde Resûlullah (s.a.a) ile birlikte namaz kılardık. Biriniz
alnını sıcak sebebiyle yere koyamayacak olsa, giysisini serer onun üzerine secde ederdi.

Bu hadisten anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber (s.a.a) ve ashabı sadece istisnâî durumlarda
elbiselerinin üstünde secde etmişlerdir.

Bunun dışında Hz. Peygamberin (s.a.a) secde ederken Humra kullandığı rivayet edilmiştir.

Hz. Meymûne bildiriyor: "Hz. Peygamber (s.a.a)...Humra üzerinde namaz kılardı."

Ünlü bir Sünnî alimi olan el-Sevkanî'ye göre, Hz. Peygamber'in (s.a.a) bir çok sahabesinden,
kendisinin Humraya secde ettiğini bildiren rivayetler mevcuttur. Bu rivayetleri içine alan
eserlerin arasında Sahih-i Muslim, Sahih-i Tirmizî, Sünen-i Ebu Davud, Sünen-i

Nesa'i ve daha birçok kitap sayar [El-Sevkanî, Neyl al-Avtar, Humraya secde etmek babında,
Bd.2, S.128]

ÖYLEYSE PEYGAMBER EFENDİMİZİN ÜZERİNE SECDE ETTİĞİ HUMRA NEDİR?

Secdede yüz ve eller için yetecek büyüklükte küçük bir hasır.

[Sahih-i Buhârî, (İngilizce tercümesi), c.1, kitap 8, No..376 (mütercimin açıklamasında)]

Ibn-i Esir, bir diğer ünlü Sünnî âlimi, Cami' el-Üsûl adli eserinde şöyle açıklamaktadır: "Humra
günümüz Şia'sının secdeyi yaptığı nesne [gibi] dir."

[İbn-i Esir, Cami' el-Üsûl, (Kahire, 1969), c.5, s.467]

„Humra, palmiye lifleri ya da başka malzemeden yapılmış küçük bir hasırdır... ve Şia'nın

secdede kullandığı gibidir. “ [Talhis es-Sihah, s. 81]

Ama neden Kerbelâ toprağı?

Kerbelâ toprağının özellikleri Hz. Peygamber (s.a.a) zamanından beri bilinmekteydi ve daha sonra da hep ilgi odağı olmuştur.:

Ümmü Seleme (r.a) dedi ki: „Ben Hüseyin'i (a.s) elinde kızılca bir kalıp toprak tutan dedesi, Hz. Peygamber'in (s.a.a) kucağında gördüm. Allah'ın Resûlü (s.a.a) toprağı öptü ve ağladı. Ben ona, o toprağın ne olduğunu sordum. Resûlullah (s) dedi ki: “Cebrail bana bildirdi ki, benim oğlum, işte bu Hüseyin'im, Irak'ta şehit edilecektir. Bu toprağı o diyardan bana getirdi.

Hüseyin'im basına gelecek çileden dolayı ağlıyorum.” Sonra Hz. Peygamber (s.a.a) toprağı Ümmü Seleme'ye (r.a) verip, ona söyle dedi: “Bu toprağın kana dönüştüğünü görürsen, bil ki, Hüseyin katledilmiştir.” Ümmü Seleme toprağı bir kabin içinde sakladı ve ona hep dikkat ediyordu. Tâ ki, hicretten sonra 61. yılın Muharrem ayının 10'unda, Asûra gününde, toprak kana döndü. O anda, Hüseyin b. Ali'nin (a.s) şehit olduğunu anladı.

'Ali ibn Ebî Talib, Sıffin savaşından sonra Kerbelâ'dan geçmişti. Bir avuç toprak eline alıp, dedi ki: “Ah, ah, bu yerde birkaç insan katledilecek ve hesaba çekilmeden cennete girecektir!” [İbn-i Hacer el-Askalani, Tehzib et-tehzib , c.2, s.348]

Secdenin Kerbelâ'nın balçıklı toprağı üzerine yapılması neden zorunludur?

Mecburi degil! Ama Siâ, Kerbelâ'nın toprağını, Hz. Peygamber (s.a.a) ve onun ailesinden (Ehl-i Beyt'ten) gelen İmamlar sayesinde sahip olduğu özelliklerden dolayı secde için tercih etmektedir. İmam Hüseyin'in (a.s) şahadetinden sonra, oğlu İmam Zeynü'l-Abidin (a.s) bir kaç parça kaldırdı ve onları kutsal toprak ilan edip, çantasında sakladı. İmamlar (a.s) secdeyi bu toprağın üstünde ifâ ederlerdi, o topraktan tespih yaptırırlardı ve onların üzerinde Allah'ı zikrederlerdi.

Bunun dışında Şiîler secdenin bu toprağın üstünde yapılmasını bir mecburiyet olarak değil de, erişilen sevabın daha yüksek olması amacıyla tavsiye etmişlerdir. İmamlar (a.s) Allah’a yapılan secdenin ancak toprağın üzerinde yapılması gerektiğini söyleyip, bunun için Kerbelâ toprağının tercih edilmesini tavsiye etmişlerdir.

Uzun zamanlar Şiîler toprağı yanlarında taşımışlardır. Daha sonra, bu toprağın kutsallığına aykırı davranılmasından endişe edildiğı için, toprağı kaliptra basmaya başlanmıştır. Bu kalıplara bugün Mühür denir. Namazlarda onların üzerine secde ediyoruz, bir farz olarak değil, özel manâsını göz önünde bulundurarak. Yanımızda pâk toprak bulunmadığı takdirde ise, toprakta biten bir şeyin üstüne secde yaparız.

Bazı art niyetli insanların Şiâ’nın İmam Hüseyin’e (a.s) veya hatta tasa taptıklarını iddiâ etmeleri son derece üzücüdür. Biz ancak Allah’a taparız, mührün ü z e r i n d e secde ederek, m ü h r e secde etmiyoruz. Ve hiç bir zaman İmam Hüseyin’e, İmam Ali’ye ya da Hz. Peygamber’e (s) tapmayız. Ancak Allah’a taparız ve secdeyi pak toprağın üstünde ifâ etmemiz, Allah’ın kanunlarıyla uyum içerisinde

Sonuç:

Şiîlerin yanlarında, genellikle Kerbelâ’dan olan küçük bir parça basılmış toprak taşımalarının sebepleri bunlardır. Böylece bu son derece değer taşıyan nesnenin üzerinde secde edip, Allah Resûlünün (s.a.a) sünnetine uymalarından daha doğal bir şey düşünülemez!

ŞİÂ SECDE İÇİN NİÇİN MÜHÜR KULLANIYOR?

Şiî Müslümanlar, secdeyi mühür denen basılmış bir toprak parçasının üstünde ifa ederler. Bu toprak çoğu zaman Irak’ın Kerbelâ kentinden getiriliyor.

İslam’ın beş önemli mezhebinden olan Şiî Caferî fıkhrına göre secde, yiyecek ve elbiselerin dışında, pak toprağın ya da toprakta biten tabiî bir maddenin üstünde yapılmalı. Buna göre secdenin toprak, tas, kum ve çimen üstünde yapılması caizdir. Madenlerin üstünde secde edilmez. Kâğıdın üzerinde secde etmek ise, toprakta biten maddelerden üretildiğı için caizdir. Ama elbise veya halının üzerinde secde etmek caiz değildir.

Tüm Sünnî mezheplerin tanınmış müçtehitleri, toprağa ya da toprakta biten bir şeyin üstüne yapılan secdenin geçerli olduğu konusunda görüş birliğindedirler. .

Peki, Hz. Peygamber (s) ve Onun ashabı bunu hiç böyle yapmışlar mıdır?

Namazı toprağın üstünde kılmak, hiç şüphesiz, Hz. Peygamber (s.a.a) ve etrafındakilerin sünnetindendir.

Ebu Said el-Hudri şöyle anlatıyor:...Hz. Peygamber'in (s) burnu ve burun yumuşağı üzerine (secdeden) su ve çamur bulaştığını gördüm...[Buhârî, Fadlu Leylet'l-Kadr 2, 3, Itikaf 1, 9, 13;

Müslim, Siyâm 213, (1167)]

Hz. Enes anlatıyor: "Biz çok sıcak günlerde Resûlullah (s.a.a) ile birlikte namaz kıldık. Biriniz alnını sıcak sebebiyle yere koyamayacak olsa, giysisini serer onun üzerine secde ederdi.

Bu hadisten anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber (s.a.a) ve ashabı sadece istisnâî durumlarda elbiselerinin üstünde secde etmişlerdir.

Bunun dışında Hz. Peygamberin (s.a.a) secde ederken Humra kullandığı rivayet edilmiştir.

Hz. Meymûne bildiriyor: "Hz. Peygamber (s.a.a)...Humra üzerinde namaz kıldı."

Ünlü bir Sünnî alimi olan el-Sevkanî'ye göre, Hz. Peygamber'in (s.a.a) bir çok sahabesinden, kendisinin Humraya secde ettiğini bildiren rivayetler mevcuttur. Bu rivayetleri içine alan eserlerin arasında Sahih-i Muslim, Sahih-i Tirmizî, Sünen-i Ebu Davud, Sünen-i

Nesa'i ve daha birçok kitap sayar [El-Sevkanî, Neyl al-Avtar, Humraya secde etmek babında, Bd.2, S.128]

ÖYLEYSE PEYGAMBER EFENDİMİZİN ÜZERİNE SECDE ETTİĞİ HUMRA NEDİR?

Secdede yüz ve eller için yetecek büyüklükte küçük bir hasır.

[Sahih-i Buharî, (İngilizce tercümesi), c.1, kitap 8, No..376 (mütercimnin açıklamasında)]

İbn-i Esir, bir diğer ünlü Sünnî âlimi, Cami' el-Üsûl adlı eserinde şöyle açıklamaktadır: "Humra günümüz Şia'sının secdeyi yaptığı nesne [gibi] dir."

[İbn-i Esir, Cami' el-Üsûl, (Kahire, 1969), c.5, s.467]

„Humra, palmiye lifleri ya da başka malzemeden yapılmış küçük bir hasırdır... ve Şia'nın

secdede kullandığı gibidir. " [Talhis es-Sihah, s. 81]

Ama neden Kerbelâ toprağı?

Kerbelâ toprağının özellikleri Hz. Peygamber (s.a.a) zamanından beri bilinmekteydi ve daha sonra da hep ilgi odağı olmuştur.:

Ümmü Seleme (r.a) dedi ki: „Ben Hüseyin'i (a.s) elinde kızılca bir kalıp toprak tutan dedesi, Hz. Peygamber'in (s.a.a) kucağında gördüm. Allah'ın Resûlü (s.a.a) toprağı öptü ve ağladı. Ben ona, o toprağın ne olduğunu sordum. Resûlullah (s) dedi ki: "Cebrail bana bildirdi ki, benim oğlum, işte bu Hüseyin'im, Irak'ta şehit edilecektir. Bu toprağı o diyardan bana getirdi.

Hüseyin'imın basına gelecek çileden dolayı ağlıyorum." Sonra Hz. Peygamber (s.a.a) toprağı Ümmü Seleme'ye (r.a) verip, ona söyle dedi: "Bu toprağın kana dönüştüğünü görürsen, bil ki, Hüseyin katledilmiştir." Ümmü Seleme toprağı bir kabin içinde sakladı ve ona hep dikkat ediyordu. Tâ ki, hicretten sonra 61. yılın Muharrem ayının 10'unda, Asûra gününde, toprak kana döndü. O anda, Hüseyin b. Ali'nin (a.s) şehit olduğunu anladı.

'Ali ibn Ebî Talib, Siffîn savaşından sonra Kerbelâ'dan geçmişti. Bir avuç toprak eline alıp, dedi ki: "Ah, ah, bu yerde birkaç insan katledilecek ve hesaba çekilmeden cennete girecektir!" [İbn-i Hacer el-Askalani, Tehzib et-tehzib , c.2, s.348]

Secdenin Kerbelâ'nın balçıklı toprağı üzerine yapılması neden zorunludur?

Mecburi değil! Ama Siâ, Kerbelâ'nın toprağını, Hz. Peygamber (s.a.a) ve onun ailesinden (Ehl-i

Beyt'ten) gelen İmamlar sayesinde sahip olduğu özelliklerden dolayı secde için tercih etmektedir. İmam Hüseyin'in (a.s) şahadetinden sonra, oğlu İmam Zeynü'l-Abidin (a.s) bir kaç parça kaldırdı ve onları kutsal toprak ilan edip, çantasında sakladı. İmamlar (a.s) secdeyi bu toprağın üstünde ifâ ederlerdi, o topraktan tespih yaptırırlardı ve onların üzerinde Allah'ı zikrederlerdi.

Bunun dışında Şiîler secdenin bu toprağın üstünde yapılmasını bir mecburiyet olarak değil de, erişilen sevabın daha yüksek olması amacıyla tavsiye etmişlerdir. İmamlar (a.s) Allah'a yapılan secdenin ancak toprağın üzerinde yapılması gerektiğini söyleyip, bunun için Kerbelâ toprağının tercih edilmesini tavsiye etmişlerdir.

Uzun zamanlar Şiîler toprağı yanlarında taşımışlardır. Daha sonra, bu toprağın kutsallığına aykırı davranılmasından endişe edildiği için, toprağı kaliptra basmaya başlanmıştır. Bu kalıplara bugün Mühür denir. Namazlarda onların üzerine secde ediyoruz, bir farz olarak değil, özel manâsını göz önünde bulundurarak. Yanımızda pâk toprak bulunmadığı takdirde ise, toprakta biten bir şeyin üstüne secde yaparız.

Bazı art niyetli insanların Şiâ'nın İmam Hüseyin'e (a.s) veya hatta tasa taptıklarını iddiâ etmeleri son derece üzücüdür. Biz ancak Allah'a taparız, mührün ü z e r i n d e secde ederek, m ü h r e secde etmiyoruz. Ve hiç bir zaman İmam Hüseyin'e, İmam Ali'ye ya da Hz. Peygamber'e (s) tapmayız. Ancak Allah'a taparız ve secdeyi pak toprağın üstünde ifâ etmemiz, Allah'ın kanunlarıyla uyum içerisinde

Sonuç:

Şiîlerin yanlarında, genellikle Kerbelâ'dan olan küçük bir parça basılmış toprak taşımalarının sebepleri bunlardır. Böylece bu son derece değer taşıyan nesnenin üzerinde secde edip, Allah Resûlünün (s.a.a) sünnetine uymalarından daha doğal bir şey düşünülemez!

ŞİÂ SECDE İÇİN NİÇİN MÜHÜR KULLANIYOR?

Şiî Müslümanlar, secdeyi mühür denen basılmış bir toprak parçasının üstünde ifa ederler. Bu toprak çoğu zaman Irak'ın Kerbelâ kentinden getiriliyor.

İslam'ın beş önemli mezhebinden olan Şiî Caferî fıkhrına göre secde, yiyecek ve elbiselerin dışında, pak toprağın ya da toprakta biten tabîî bir maddenin üstünde yapılmalı. Buna göre secdenin toprak, tas, kum ve çimen üstünde yapılması caizdir. Madenlerin üstünde secde edilmez. Kâğıdın üzerinde secde etmek ise, toprakta biten maddelerden üretildiği için caizdir.

Ama elbise veya halının üzerinde secde etmek caiz değildir.

Tüm Sünnî mezheplerin tanınmış müçtehitleri, toprağa ya da toprakta biten bir şeyin üstüne yapılan secdenin geçerli olduğu konusunda görüş birliğindedirler. .

Peki, Hz. Peygamber (s) ve Onun ashabı bunu hiç böyle yapmışlar mıdır?

Namazı toprağın üstünde kılmak, hiç şüphesiz, Hz. Peygamber (s.a.a) ve etrafındakilerin sünnetindendir.

Ebu Said el-Hudri şöyle anlatıyor:...Hz. Peygamber'in (s) burnu ve burun yumuşağı üzerine (secdeden) su ve çamur bulaştığını gördüm...[Buhârî, Fadlu Leylet'l-Kadr 2, 3, Itikaf 1, 9, 13;

Müslim, Siyâm 213, (1167)]

Hz. Enes anlatıyor: "Biz çok sıcak günlerde Resûlullah (s.a.a) ile birlikte namaz kıldık. Biriniz alnını sıcak sebebiyle yere koyamayacak olsa, giysisini serer onun üzerine secde ederdi.

Bu hadisten anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber (s.a.a) ve ashabı sadece istisnâî durumlarda elbiselerinin üstünde secde etmişlerdir.

Bunun dışında Hz. Peygamberin (s.a.a) secde ederken Humra kullandığı rivayet edilmiştir.

Hz. Meymûne bildiriyor: "Hz. Peygamber (s.a.a)...Humra üzerinde namaz kıldırdı."

Ünlü bir Sünnî alimi olan el-Sevkanî'ye göre, Hz. Peygamber'in (s.a.a) bir çok sahabesinden, kendisinin Humraya secde ettiğini bildiren rivayetler mevcuttur. Bu rivayetleri içine alan eserlerin arasında Sahih-i Muslim, Sahih-i Tirmizî, Sünen-i Ebu Davud, Sünen-i

Nesa'i ve daha birçok kitap sayar [El-Sevkanî, Neyl al-Avtar, Humraya secde etmek babında,
Bd.2, S.128]

ÖYLEYSE PEYGAMBER EFENDİMİZİN ÜZERİNE SECDE ETTİĞİ HUMRA NEDİR?

Secdede yüz ve eller için yetecek büyüklükte küçük bir hasır.

[Sahih-i Buharî, (İngilizce tercümesi), c.1, kitap 8, No..376 (mütercimin açıklamasında)]

Ibn-i Esir, bir diğer ünlü Sünnî âlimi, Cami' el-Üsûl adli eserinde şöyle açıklamaktadır: "Humra günümüz Şia'sının secdeyi yaptığı nesne [gibi] dir."

[Ibn-i Esir, Cami' el-Üsûl, (Kahire, 1969), c.5, s.467]

„Humra, palmiye lifleri ya da başka malzemeden yapılmış küçük bir hasırdır... ve Şia'nın

secdede kullandığı gibidir. “ [Talhis es-Sihah, s. 81]

Ama neden Kerbelâ toprağı?

Kerbelâ toprağının özellikleri Hz. Peygamber (s.a.a) zamanından beri bilinmekteydi ve daha sonra da hep ilgi odağı olmuştur.:

Ümmü Seleme (r.a) dedi ki: „Ben Hüseyin'i (a.s) elinde kızılca bir kalıp toprak tutan dedesi, Hz. Peygamber'in (s.a.a) kucağında gördüm. Allah'ın Resûlü (s.a.a) toprağı öptü ve ağladı. Ben ona, o toprağın ne olduğunu sordum. Resûlullah (s) dedi ki: "Cebrail bana bildirdi ki, benim oğlum, işte bu Hüseyin'im, Irak'ta şehit edilecektir. Bu toprağı o diyardan bana getirdi.

Hüseyin'im basına gelecek çileden dolayı ağlıyorum.” Sonra Hz. Peygamber (s.a.a) toprağı Ümmü Seleme'ye (r.a) verip, ona söyle dedi: "Bu toprağın kana dönüştüğünü görürsen, bil ki, Hüseyin katledilmiştir.” Ümmü Seleme toprağı bir kabin içinde sakladı ve ona hep dikkat ediyordu. Tâ ki, hicretten sonra 61. yılın Muharrem ayının 10'unda, Asûra gününde, toprak kana döndü. O anda, Hüseyin b. Ali'nin (a.s) şehit olduğunu anladı.

'Ali ibn Ebî Talib, Siffîn savaşıdan sonra Kerbelâ'dan geçmişti. Bir avuç toprak eline alıp, dedi ki: "Ah, ah, bu yerde birkaç insan katledilecek ve hesaba çekilmeden cennete girecektir!" [İbn-i Hacer el-Askalani, Tehzib et-tehzib , c.2, s.348]

Secdenin Kerbelâ'nın balçıklı toprağı üzerine yapılması neden zorunludur?

Mecburi degil! Ama Siâ, Kerbelâ'nın toprağını, Hz. Peygamber (s.a.a) ve onun ailesinden (Ehl-i Beyt'ten) gelen İmamlar sayesinde sahip olduğı özelliklerden dolayı secde için tercih etmektedir. İmam Hüseyin'in (a.s) şahadetinden sonra, oğlu İmam Zeynü'l-Abidin (a.s) bir kaç parça kaldırdı ve onları kutsal toprak ilan edip, çantasında sakladı. İmamlar (a.s) secdeyi bu toprağın üstünde ifâ ederlerdi, o topraktan tespih yaptırırlardı ve onların üzerinde Allah'ı zikrederlerdi.

Bunun dışında Şiîler secdenin bu toprağın üstünde yapılmasını bir mecburiyet olarak değil de, erişilen sevabın daha yüksek olması amacıyla tavsiye etmişlerdir. İmamlar (a.s) Allah'a yapılan secdenin ancak toprağın üzerinde yapılması gerektiğini söyleyip, bunun için Kerbelâ toprağının tercih edilmesini tavsiye etmişlerdir.

Uzun zamanlar Şiîler toprağı yanlarında taşımışlardır. Daha sonra, bu toprağın kutsallığına aykırı davranılmasından endişe edildiğı için, toprağı kaliptra basmaya başlanmıştır. Bu kalıplara bugün Mühür denir. Namazlarda onların üzerine secde ediyoruz, bir farz olarak değil, özel manâsını göz önünde bulundurarak. Yanımızda pâk toprak bulunmadığı takdirde ise, toprakta biten bir şeyin üstüne secde yaparız.

Bazı art niyetli insanların Şiâ'nın İmam Hüseyin'e (a.s) veya hatta tasa taptıklarını iddiâ etmeleri son derece üzücüdür. Biz ancak Allah'a taparız, mührün ü z e r i n d e secde ederek, m ü h r e secde etmiyoruz. Ve hiç bir zaman İmam Hüseyin'e, İmam Ali'ye ya da Hz. Peygamber'e (s) tapmayız. Ancak Allah'a taparız ve secdeyi pak toprağın üstünde ifâ etmemiz, Allah'ın kanunlarıyla uyum içerisinde

Sonuç:

Şiîlerin yanlarında, genellikle Kerbelâ'dan olan küçük bir parça basılmış toprak taşımalarının

sebepleri bunlardır. Böylece bu son derece değer taşıyan nesnenin üzerinde secde edip, Allah Resûlünün (s.a.a) sünnetine uymalarından daha doğal bir şey düşünülemez!

ŞİÂ SECDE İÇİN NİÇİN MÜHÜR KULLANIYOR?

Şîi Müslümanlar, secdeyi mühür denen basılmış bir toprak parçasının üstünde ifa ederler. Bu toprak çoğu zaman Irak'ın Kerbelâ kentinden getiriliyor.

İslam'ın beş önemli mezhebinden olan Şîi Caferî fıkhrına göre secde, yiyecek ve elbiselerin dışında, pak toprağın ya da toprakta biten tabîi bir maddenin üstünde yapılmalı. Buna göre secdenin toprak, tas, kum ve çimen üstünde yapılması caizdir. Madenlerin üstünde secde edilmez. Kâğıdın üzerinde secde etmek ise, toprakta biten maddelerden üretildiği için caizdir. Ama elbise veya halının üzerinde secde etmek caiz değildir.

Tüm Sünnî mezheplerin tanınmış müçtehitleri, toprağa ya da toprakta biten bir şeyin üstüne yapılan secdenin geçerli olduğu konusunda görüş birliğindedirler. .

Peki, Hz. Peygamber (s) ve Onun ashabı bunu hiç böyle yapmışlar mıdır?

Namazı toprağın üstünde kılmak, hiç şüphesiz, Hz. Peygamber (s.a.a) ve etrafındakilerin sünnetindendir.

Ebu Said el-Hudri şöyle anlatıyor:...Hz. Peygamber'in (s) burnu ve burun yumuşağı üzerine (secdeden) su ve çamur bulaştığını gördüm...[Buhârî, Fadlu Leylet'l-Kadr 2, 3, Itikaf 1, 9, 13;

Müslim, Siyâm 213, (1167)]

Hz. Enes anlatıyor: "Biz çok sıcak günlerde Resûlullah (s.a.a) ile birlikte namaz kılardık. Biriniz alnını sıcak sebebiyle yere koyamayacak olsa, giysisini serer onun üzerine secde ederdi.

Bu hadisten anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber (s.a.a) ve ashabı sadece istisnaî durumlarda elbiselerinin üstünde secde etmişlerdir.

Bunun dışında Hz. Peygamberin (s.a.a) secde ederken Humra kullandığı rivayet edilmiştir.

Hz. Meymûne bildiriyor: "Hz. Peygamber (s.a.a)...Humra üzerinde namaz kılardı."

Ünlü bir Sünnî alimi olan el-Sevkanî'ye göre, Hz. Peygamber'in (s.a.a) bir çok sahabesinden, kendisinin Humraya secde ettiğini bildiren rivayetler mevcuttur. Bu rivayetleri içine alan eserlerin arasında Sahih-i Muslim, Sahih-i Tirmizî, Sünen-i Ebu Davud, Sünen-i

Nesa'i ve daha birçok kitap sayar [El-Sevkanî, Neyl al-Avtar, Humraya secde etmek babında, Bd.2, S.128]

ÖYLEYSE PEYGAMBER EFENDİMİZİN ÜZERİNE SECDE ETTİĞİ HUMRA NEDİR?

Secdede yüz ve eller için yetecek büyüklükte küçük bir hasır.

[Sahih-i Buharî, (İngilizce tercümesi), c.1, kitap 8, No..376 (mütercimin açıklamasında)]

Ibn-i Esir, bir diğer ünlü Sünnî âlimi, Cami' el-Üsûl adlı eserinde şöyle açıklamaktadır: "Humra günümüz Şia'sının secdeyi yaptığı nesne [gibi] dir."

[Ibn-i Esir, Cami' el-Üsûl, (Kahire, 1969), c.5, s.467]

„Humra, palmiye lifleri ya da başka malzemeden yapılmış küçük bir hasırdır... ve Şia'nın

secdede kullandığı gibidir. “ [Talhis es-Sihah, s. 81]

Ama neden Kerbelâ toprağı?

Kerbelâ toprağının özellikleri Hz. Peygamber (s.a.a) zamanından beri bilinmekteydi ve daha sonra da hep ilgi odağı olmuştur.:

Ümmü Seleme (r.a) dedi ki: „Ben Hüseyin'i (a.s) elinde kıvılcık bir kalıp toprak tutan dedesi, Hz. Peygamber'in (s.a.a) kucağında gördüm. Allah'ın Resûlü (s.a.a) toprağı öptü ve ağladı. Ben ona, o toprağın ne olduğunu sordum. Resûlullah (s) dedi ki: "Cebrail bana bildirdi ki, benim oğlum,

işte bu Hüseyin'im, Irak'ta şehit edilecektir. Bu toprağı o diyardan bana getirdi.

Hüseyin'imın basına gelecek çileden dolayı ağlıyorum.” Sonra Hz. Peygamber (s.a.a) toprağı Ümmü Seleme'ye (r.a) verip, ona söyle dedi: “Bu toprağın kana dönüştüğünü görürsen, bil ki, Hüseyin katledilmiştir.” Ümmü Seleme toprağı bir kabin içinde sakladı ve ona hep dikkat ediyordu. Tâ ki, hicretten sonra 61. yılın Muharrem ayının 10'unda, Asûra gününde, toprak kana döndü. O anda, Hüseyin b. Ali'nin (a.s) şehit olduğunu anladı.

'Ali ibn Ebî Talib, Siffîn savaşından sonra Kerbelâ'dan geçmişti. Bir avuç toprak eline alıp, dedi ki: “Ah, ah, bu yerde birkaç insan katledilecek ve hesaba çekilmeden cennete girecektir!” [İbn-i Hacer el-Askalani, Tehzib et-tehzib , c.2, s.348]

Secdenin Kerbelâ'nın balçıklı toprağı üzerine yapılması neden zorunludur?

Mecburi degil! Ama Siâ, Kerbelâ'nın toprağını, Hz. Peygamber (s.a.a) ve onun ailesinden (Ehl-i Beyt'ten) gelen İmamlar sayesinde sahip olduğı özelliklerden dolayı secde için tercih etmektedir. İmam Hüseyin'in (a.s) şahadetinden sonra, oğlu İmam Zeynü'l-Abidin (a.s) bir kaç parça kaldırdı ve onları kutsal toprak ilan edip, çantasında sakladı. İmamlar (a.s) secdeyi bu toprağın üstünde ifâ ederlerdi, o topraktan tespih yaptırırlardı ve onların üzerinde Allah'ı zikrederlerdi.

Bunun dışında Şiîler secdenin bu toprağın üstünde yapılmasını bir mecburiyet olarak değil de, erişilen sevabın daha yüksek olması amacıyla tavsiye etmişlerdir. İmamlar (a.s) Allah'a yapılan secdenin ancak toprağın üzerinde yapılması gerektiğini söyleyip, bunun için Kerbelâ toprağının tercih edilmesini tavsiye etmişlerdir.

Uzun zamanlar Şiîler toprağı yanlarında taşımışlardır. Daha sonra, bu toprağın kutsallığına aykırı davranılmasından endişe edildiğı için, toprağı kaliptra basmaya başlanmıştır. Bu kalıplara bugün Mühür denir. Namazlarda onların üzerine secde ediyoruz, bir farz olarak değil, özel manâsını göz önünde bulundurarak. Yanımızda pâk toprak bulunmadığı takdirde ise, toprakta biten bir şeyin üstüne secde yaparız.

Bazı art niyetli insanların Şiâ'nın İmam Hüseyin'e (a.s) veya hatta tasa taptıklarını iddiâ etmeleri son derece üzücüdür. Biz ancak Allah'a taparız, mührün ü z e r i n d e secde ederek, m ü h r e

secde etmiyoruz. Ve hiç bir zaman İmam Hüseyin'e, İmam Ali'ye ya da Hz. Peygamber'e (s) tapmayız. Ancak Allah'a taparız ve secdeyi pak toprağın üstünde ifâ etmemiz, Allah'ın kanunlarıyla uyum içerisinde

Sonuç:

Şiîlerin yanlarında, genellikle Kerbelâ'dan olan küçük bir parça basılmış toprak taşımalarının sebepleri bunlardır. Böylece bu son derece değer taşıyan nesnenin üzerinde secde edip, Allah Resûlünün (s.a.a) sünnetine uymalarından daha doğal bir şey düşünülemez!

ŞİÂ SECDE İÇİN NİÇİN MÜHÜR KULLANIYOR?

Şiî Müslümanlar, secdeyi mühür denen basılmış bir toprak parçasının üstünde ifa ederler. Bu toprak çoğu zaman Irak'ın Kerbelâ kentinden getiriliyor.

İslam'ın beş önemli mezhebinden olan Şiî Caferî fıkhrına göre secde, yiyecek ve elbiselerin dışında, pak toprağın ya da toprakta biten tabiî bir maddenin üstünde yapılmalı. Buna göre secdenin toprak, tas, kum ve çimen üstünde yapılması caizdir. Madenlerin üstünde secde edilmez. Kâğıdın üzerinde secde etmek ise, toprakta biten maddelerden üretildiği için caizdir. Ama elbise veya halının üzerinde secde etmek caiz değildir.

Tüm Sünnî mezheplerin tanınmış müçtehitleri, toprağa ya da toprakta biten bir şeyin üstüne yapılan secdenin geçerli olduğu konusunda görüş birliğindedirler. .

Peki, Hz. Peygamber (s) ve Onun ashabı bunu hiç böyle yapmışlar mıdır?

Namazı toprağın üstünde kılmak, hiç şüphesiz, Hz. Peygamber (s.a.a) ve etrafındakilerin sünnetindendir.

Ebu Said el-Hudri şöyle anlatıyor:...Hz. Peygamber'in (s) burnu ve burun yumuşağı üzerine

(secdeden) su ve çamur bulaştığını gördüm...[Buhârî, Fadlu Leylet'l-Kadr 2, 3, Itikaf 1, 9, 13;

Hz. Enes anlatıyor: "Biz çok sıcak günlerde Resûlullah (s.a.a) ile birlikte namaz kıldık. Biriniz alnını sıcak sebebiyle yere koyamayacak olsa, giysisini serer onun üzerine secde ederdi.

Bu hadisten anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber (s.a.a) ve ashabı sadece istisnâî durumlarda elbiselerinin üstünde secde etmişlerdir.

Bunun dışında Hz. Peygamberin (s.a.a) secde ederken Humra kullandığı rivayet edilmiştir.

Hz. Meymûne bildiriyor: "Hz. Peygamber (s.a.a)...Humra üzerinde namaz kıldı."

Ünlü bir Sünnî alimi olan el-Sevkanî'ye göre, Hz. Peygamber'in (s.a.a) bir çok sahabesinden, kendisinin Humraya secde ettiğini bildiren rivayetler mevcuttur. Bu rivayetleri içine alan eserlerin arasında Sahih-i Muslim, Sahih-i Tirmizî, Sünen-i Ebu Davud, Sünen-i

Nesa'i ve daha birçok kitap sayar [El-Sevkanî, Neyl al-Avtar, Humraya secde etmek babında, Bd.2, S.128]

ÖYLEYSE PEYGAMBER EFENDİMİZİN ÜZERİNE SECDE ETTİĞİ HUMRA NEDİR?

Secdede yüz ve eller için yetecek büyüklükte küçük bir hasır.

[Sahih-i Buharî, (İngilizce tercümesi), c.1, kitap 8, No..376 (mütercimin açıklamasında)]

Ibn-i Esir, bir diğer ünlü Sünnî âlimi, Cami' el-Üsûl adli eserinde şöyle açıklamaktadır: "Humra günümüz Şia'sının secdeyi yaptığı nesne [gibi] dir."

[Ibn-i Esir, Cami' el-Üsûl, (Kahire, 1969), c.5, s.467]

„Humra, palmiye lifleri ya da başka malzemeden yapılmış küçük bir hasırdır... ve Şia'nın

secdede kullandığı gibidir. " [Talhis es-Sihah, s. 81]

Ama neden Kerbelâ toprağı?

Kerbelâ toprağının özellikleri Hz. Peygamber (s.a.a) zamanından beri bilinmekteydi ve daha sonra da hep ilgi odağı olmuştur.:

Ümmü Seleme (r.a) dedi ki: „Ben Hüseyin’i (a.s) elinde kızılca bir kalıp toprak tutan dedesi, Hz. Peygamber’in (s.a.a) kucağında gördüm. Allah’ın Resûlü (s.a.a) toprağı öptü ve ağladı. Ben ona, o toprağın ne olduğunu sordum. Resûlullah (s) dedi ki: “Cebrail bana bildirdi ki, benim oğlum, işte bu Hüseyin’im, Irak’ta şehit edilecektir. Bu toprağı o diyardan bana getirdi.

Hüseyin’imin basına gelecek çileden dolayı ağlıyorum.” Sonra Hz. Peygamber (s.a.a) toprağı Ümmü Seleme’ye (r.a) verip, ona söyle dedi: “Bu toprağın kana dönüştüğünü görürsen, bil ki, Hüseyin katledilmiştir.” Ümmü Seleme toprağı bir kabin içinde sakladı ve ona hep dikkat ediyordu. Tâ ki, hicretten sonra 61. yılın Muharrem ayının 10’unda, Asûra gününde, toprak kana döndü. O anda, Hüseyin b. Ali’nin (a.s) şehit olduğunu anladı.

'Ali ibn Ebî Talib, Sıffîn savaşından sonra Kerbelâ’dan geçmişti. Bir avuç toprak eline alıp, dedi ki: “Ah, ah, bu yerde birkaç insan katledilecek ve hesaba çekilmeden cennete girecektir!” [İbn-i Hacer el-Askalani, Tehzib et-tehzib , c.2, s.348]

Secdenin Kerbelâ’nin balçıklı toprağı üzerine yapılması neden zorunludur?

Mecburi degil! Ama Siâ, Kerbelâ’nin toprağını, Hz. Peygamber (s.a.a) ve onun ailesinden (Ehl-i Beyt’ten) gelen İmamlar sayesinde sahip olduğu özelliklerden dolayı secde için tercih etmektedir. İmam Hüseyin’in (a.s) şahadetinden sonra, oğlu İmam Zeynü’l-Abidin (a.s) bir kaç parça kaldırdı ve onları kutsal toprak ilan edip, çantasında sakladı. İmamlar (a.s) secdeyi bu toprağın üstünde ifâ ederlerdi, o topraktan tespih yaptırırlardı ve onların üzerinde Allah’ı zikrederlerdi.

Bunun dışında Şiîler secdenin bu toprağın üstünde yapılmasını bir mecburiyet olarak değil de, erişilen sevabın daha yüksek olması amacıyla tavsiye etmişlerdir. İmamlar (a.s) Allah’a yapılan secdenin ancak toprağın üzerinde yapılması gerektiğini söyleyip, bunun için Kerbelâ toprağının tercih edilmesini tavsiye etmişlerdir.

Uzun zamanlar Şiîler toprağı yanlarında taşımışlardır. Daha sonra, bu toprağın kutsallığına aykırı davranılmasından endişe edildiğı için, toprağı kaliptra basmaya başlanmıştır. Bu kalıplara bugün Mühür denir. Namazlarda onların üzerine secde ediyoruz, bir farz olarak değil, özel manâsını göz önünde bulundurarak. Yanımızda pâk toprak bulunmadığı takdirde ise, toprakta biten bir şeyin üstüne secde yaparız.

Bazı art niyetli insanların Şiâ'nın İmam Hüseyin'e (a.s) veya hatta tasa taptıklarını iddiâ etmeleri son derece üzücüdür. Biz ancak Allah'a taparız, mührün ü z e r i n d e secde ederek, m ü h r e secde etmiyoruz. Ve hiç bir zaman İmam Hüseyin'e, İmam Ali'ye ya da Hz. Peygamber'e (s) tapmayız. Ancak Allah'a taparız ve secdeyi pak toprağın üstünde ifâ etmemiz, Allah'ın kanunlarıyla uyum içerisinde

Sonuç:

Şiîlerin yanlarında, genellikle Kerbelâ'dan olan küçük bir parça basılmış toprak taşımalarının sebepleri bunlardır. Böylece bu son derece değer taşıyan nesnenin üzerinde secde edip, Allah Resûlünün (s.a.a) sünnetine uymalarından daha doğal bir şey düşünülemez!

ŞİÂ SECDE İÇİN NİÇİN MÜHÜR KULLANIYOR?

Şiî Müslümanlar, secdeyi mühür denen basılmış bir toprak parçasının üstünde ifa ederler. Bu toprak çoğu zaman Irak'ın Kerbelâ kentinden getiriliyor.

İslam'ın beş önemli mezhebinden olan Şiî Caferî fıkhrına göre secde, yiyecek ve elbiselerin dışında, pak toprağın ya da toprakta biten tabîi bir maddenin üstünde yapılmalı. Buna göre secdenin toprak, tas, kum ve çimen üstünde yapılması caizdir. Madenlerin üstünde secde edilmez. Kâğıdın üzerinde secde etmek ise, toprakta biten maddelerden üretildiğı için caizdir. Ama elbise veya halının üzerinde secde etmek caiz değildir.

Tüm Sünnî mezheplerin tanınmış müçtehitleri, toprağı ya da toprakta biten bir şeyin üstüne yapılan secdenin geçerli olduğı konusunda görüş birliğindedirler. .

Peki, Hz. Peygamber (s) ve Onun ashabı bunu hiç böyle yapmışlar mıdır?

Namazı toprağın üstünde kılmak, hiç şüphesiz, Hz. Peygamber (s.a.a) ve etrafındakilerin
sünnetindendir.

Ebu Said el-Hudri şöyle anlatıyor:...Hz. Peygamber'in (s) burnu ve burun yumuşağı üzerine
(secdeden) su ve çamur bulaştığını gördüm...[Buhârî, Fadlu Leylet'l-Kadr 2, 3, Itikaf 1, 9, 13;

Müslim, Siyâm 213, (1167)]

Hz. Enes anlatıyor: "Biz çok sıcak günlerde Resûlullah (s.a.a) ile birlikte namaz kılardık. Biriniz
alnını sıcak sebebiyle yere koyamayacak olsa, giysisini serer onun üzerine secde ederdi.

Bu hadisten anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber (s.a.a) ve ashabı sadece istisnâî durumlarda
elbiselerinin üstünde secde etmişlerdir.

Bunun dışında Hz. Peygamberin (s.a.a) secde ederken Humra kullandığı rivayet edilmiştir.

Hz. Meymûne bildiriyor: "Hz. Peygamber (s.a.a)...Humra üzerinde namaz kılardı."

Ünlü bir Sünnî alimi olan el-Sevkanî'ye göre, Hz. Peygamber'in (s.a.a) bir çok sahabesinden,
kendisinin Humraya secde ettiğini bildiren rivayetler mevcuttur. Bu rivayetleri içine alan
eserlerin arasında Sahih-i Muslim, Sahih-i Tirmizî, Sünen-i Ebu Davud, Sünen-i

Nesa'i ve daha birçok kitap sayar [El-Sevkanî, Neyl al-Avtar, Humraya secde etmek babında,
Bd.2, S.128]

ÖYLEYSE PEYGAMBER EFENDİMİZİN ÜZERİNE SECDE ETTİĞİ HUMRA NEDİR?

Secdede yüz ve eller için yetecek büyüklükte küçük bir hasır.

[Sahih-i Buhârî, (İngilizce tercümesi), c.1, kitap 8, No..376 (mütercimin açıklamasında)]

Ibn-i Esir, bir diğer ünlü Sünnî âlimi, Cami' el-Üsûl adli eserinde şöyle açıklamaktadır: "Humra
günümüz Şia'sının secdeyi yaptığı nesne [gibi] dir."

[İbn-i Esir, Cami' el-Üsûl, (Kahire, 1969), c.5, s.467]

„Humra, palmiye lifleri ya da başka malzemeden yapılmış küçük bir hasırdır... ve Şia'nın

secdede kullandığı gibidir. “ [Talhis es-Sihah, s. 81]

Ama neden Kerbelâ toprağı?

Kerbelâ toprağının özellikleri Hz. Peygamber (s.a.a) zamanından beri bilinmekteydi ve daha sonra da hep ilgi odağı olmuştur.:

Ümmü Seleme (r.a) dedi ki: „Ben Hüseyin'i (a.s) elinde kızılca bir kalıp toprak tutan dedesi, Hz. Peygamber'in (s.a.a) kucağında gördüm. Allah'ın Resûlü (s.a.a) toprağı öptü ve ağladı. Ben ona, o toprağın ne olduğunu sordum. Resûlullah (s) dedi ki: “Cebrail bana bildirdi ki, benim oğlum, işte bu Hüseyin'im, Irak'ta şehit edilecektir. Bu toprağı o diyardan bana getirdi.

Hüseyin'imın basına gelecek çileden dolayı ağlıyorum.” Sonra Hz. Peygamber (s.a.a) toprağı Ümmü Seleme'ye (r.a) verip, ona söyle dedi: “Bu toprağın kana dönüştüğünü görürsen, bil ki, Hüseyin katledilmiştir.” Ümmü Seleme toprağı bir kabin içinde sakladı ve ona hep dikkat ediyordu. Tâ ki, hicretten sonra 61. yılın Muharrem ayının 10'unda, Asûra gününde, toprak kana döndü. O anda, Hüseyin b. Ali'nin (a.s) şehit olduğunu anladı.

'Ali ibn Ebî Talib, Sıffin savaşından sonra Kerbelâ'dan geçmişti. Bir avuç toprak eline alıp, dedi ki: “Ah, ah, bu yerde birkaç insan katledilecek ve hesaba çekilmeden cennete girecektir!” [İbn-i Hacer el-Askalani, Tehzib et-tehzib , c.2, s.348]

Secdenin Kerbelâ'nın balçıklı toprağı üzerine yapılması neden zorunludur?

Mecburi degil! Ama Siâ, Kerbelâ'nın toprağını, Hz. Peygamber (s.a.a) ve onun ailesinden (Ehl-i Beyt'ten) gelen İmamlar sayesinde sahip olduğu özelliklerden dolayı secde için tercih etmektedir. İmam Hüseyin'in (a.s) şahadetinden sonra, oğlu İmam Zeynü'l-Abidin (a.s) bir kaç parça kaldırdı ve onları kutsal toprak ilan edip, çantasında sakladı. İmamlar (a.s) secdeyi bu toprağın üstünde ifâ ederlerdi, o topraktan tespih yaptırırlardı ve onların üzerinde Allah'ı zikrederlerdi.

Bunun dışında Şiîler secdenin bu toprağın üstünde yapılmasını bir mecburiyet olarak değil de, erişilen sevabın daha yüksek olması amacıyla tavsiye etmişlerdir. İmamlar (a.s) Allah’a yapılan secdenin ancak toprağın üzerinde yapılması gerektiğini söyleyip, bunun için Kerbelâ toprağının tercih edilmesini tavsiye etmişlerdir.

Uzun zamanlar Şiîler toprağı yanlarında taşımışlardır. Daha sonra, bu toprağın kutsallığına aykırı davranılmasından endişe edildiğı için, toprağı kaliptra basmaya başlanmıştır. Bu kalıplara bugün Mühür denir. Namazlarda onların üzerine secde ediyoruz, bir farz olarak değil, özel manâsını göz önünde bulundurarak. Yanımızda pâk toprak bulunmadığı takdirde ise, toprakta biten bir şeyin üstüne secde yaparız.

Bazı art niyetli insanların Şiâ’nın İmam Hüseyin’e (a.s) veya hatta tasa taptıklarını iddiâ etmeleri son derece üzücüdür. Biz ancak Allah’a taparız, mührün ü z e r i n d e secde ederek, m ü h r e secde etmiyoruz. Ve hiç bir zaman İmam Hüseyin’e, İmam Ali’ye ya da Hz. Peygamber’e (s) tapmayız. Ancak Allah’a taparız ve secdeyi pak toprağın üstünde ifâ etmemiz, Allah’ın kanunlarıyla uyum içerisinde

Sonuç:

Şiîlerin yanlarında, genellikle Kerbelâ’dan olan küçük bir parça basılmış toprak taşımalarının sebepleri bunlardır. Böylece bu son derece değer taşıyan nesnenin üzerinde secde edip, Allah Resûlünün (s.a.a) sünnetine uymalarından daha doğal bir şey düşünülemez!

ŞİÂ SECDE İÇİN NİÇİN MÜHÜR KULLANIYOR?

Şiî Müslümanlar, secdeyi mühür denen basılmış bir toprak parçasının üstünde ifa ederler. Bu toprak çoğu zaman Irak’ın Kerbelâ kentinden getiriliyor.

İslam’ın beş önemli mezhebinden olan Şiî Caferî fıkhrına göre secde, yiyecek ve elbiselerin dışında, pak toprağın ya da toprakta biten tabiî bir maddenin üstünde yapılmalı. Buna göre secdenin toprak, tas, kum ve çimen üstünde yapılması caizdir. Madenlerin üstünde secde edilmez. Kâğıdın üzerinde secde etmek ise, toprakta biten maddelerden üretildiğı için caizdir. Ama elbise veya halının üzerinde secde etmek caiz değildir.

Tüm Sünnî mezheplerin tanınmış müçtehitleri, toprağa ya da toprakta biten bir şeyin üstüne yapılan secdenin geçerli olduğu konusunda görüş birliğindedirler. .

Peki, Hz. Peygamber (s) ve Onun ashabı bunu hiç böyle yapmışlar mıdır?

Namazı toprağın üstünde kılmak, hiç şüphesiz, Hz. Peygamber (s.a.a) ve etrafındakilerin sünnetindendir.

Ebu Said el-Hudri şöyle anlatıyor:...Hz. Peygamber'in (s) burnu ve burun yumuşağı üzerine (secdeden) su ve çamur bulaştığını gördüm...[Buhârî, Fadlu Leylet'l-Kadr 2, 3, Itikaf 1, 9, 13;

Müslim, Siyâm 213, (1167)]

Hz. Enes anlatıyor: "Biz çok sıcak günlerde Resûlullah (s.a.a) ile birlikte namaz kıldık. Biriniz alnını sıcak sebebiyle yere koyamayacak olsa, giysisini serer onun üzerine secde ederdi.

Bu hadisten anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber (s.a.a) ve ashabı sadece istisnaî durumlarda elbiselerinin üstünde secde etmişlerdir.

Bunun dışında Hz. Peygamberin (s.a.a) secde ederken Humra kullandığı rivayet edilmiştir.

Hz. Meymûne bildiriyor: "Hz. Peygamber (s.a.a)...Humra üzerinde namaz kıldı."

Ünlü bir Sünnî alimi olan el-Sevkanî'ye göre, Hz. Peygamber'in (s.a.a) bir çok sahabesinden, kendisinin Humraya secde ettiğini bildiren rivayetler mevcuttur. Bu rivayetleri içine alan eserlerin arasında Sahih-i Muslim, Sahih-i Tirmizî, Sünen-i Ebu Davud, Sünen-i

Nesa'i ve daha birçok kitap sayar [El-Sevkanî, Neyl al-Avtar, Humraya secde etmek babında, Bd.2, S.128]

ÖYLEYSE PEYGAMBER EFENDİMİZİN ÜZERİNE SECDE ETTİĞİ HUMRA NEDİR?

Secdede yüz ve eller için yetecek büyüklükte küçük bir hasır.

[Sahih-i Buharî, (İngilizce tercümesi), c.1, kitap 8, No..376 (mütercimnin açıklamasında)]

Ibn-i Esir, bir diğer ünlü Sünnî âlimi, Cami' el-Üsûl adlı eserinde şöyle açıklamaktadır: "Humra günümüz Şia'sının secdeyi yaptığı nesne [gibi] dir."

[Ibn-i Esir, Cami' el-Üsûl, (Kahire, 1969), c.5, s.467]

„Humra, palmiye lifleri ya da başka malzemeden yapılmış küçük bir hasırdır... ve Şia'nın

secdede kullandığı gibidir. " [Talhis es-Sihah, s. 81]

Ama neden Kerbelâ toprağı?

Kerbelâ toprağının özellikleri Hz. Peygamber (s.a.a) zamanından beri bilinmekteydi ve daha sonra da hep ilgi odağı olmuştur.:

Ümmü Seleme (r.a) dedi ki: „Ben Hüseyin'i (a.s) elinde kızılca bir kalıp toprak tutan dedesi, Hz. Peygamber'in (s.a.a) kucağında gördüm. Allah'ın Resûlü (s.a.a) toprağı öptü ve ağladı. Ben ona, o toprağın ne olduğunu sordum. Resûlullah (s) dedi ki: "Cebrail bana bildirdi ki, benim oğlum, işte bu Hüseyin'im, Irak'ta şehit edilecektir. Bu toprağı o diyardan bana getirdi.

Hüseyin'imın basına gelecek çileden dolayı ağlıyorum." Sonra Hz. Peygamber (s.a.a) toprağı Ümmü Seleme'ye (r.a) verip, ona söyle dedi: "Bu toprağın kana dönüştüğünü görürsen, bil ki, Hüseyin katledilmiştir." Ümmü Seleme toprağı bir kabin içinde sakladı ve ona hep dikkat ediyordu. Tâ ki, hicretten sonra 61. yılın Muharrem ayının 10'unda, Asûra gününde, toprak kana döndü. O anda, Hüseyin b. Ali'nin (a.s) şehit olduğunu anladı.

'Ali ibn Ebî Talib, Siffîn savaşından sonra Kerbelâ'dan geçmişti. Bir avuç toprak eline alıp, dedi ki: "Ah, ah, bu yerde birkaç insan katledilecek ve hesaba çekilmeden cennete girecektir!" [Ibn-i Hacer el-Askalani, Tehzib et-tehzib , c.2, s.348]

Secdenin Kerbelâ'nın balçıklı toprağı üzerine yapılması neden zorunludur?

Mecburi değil! Ama Siâ, Kerbelâ'nın toprağını, Hz. Peygamber (s.a.a) ve onun ailesinden (Ehl-i

Beyt'ten) gelen İmamlar sayesinde sahip olduğu özelliklerden dolayı secde için tercih etmektedir. İmam Hüseyin'in (a.s) şahadetinden sonra, oğlu İmam Zeynü'l-Abidin (a.s) bir kaç parça kaldırdı ve onları kutsal toprak ilan edip, çantasında sakladı. İmamlar (a.s) secdeyi bu toprağın üstünde ifâ ederlerdi, o topraktan tespih yaptırırlardı ve onların üzerinde Allah'ı zikrederlerdi.

Bunun dışında Şiîler secdenin bu toprağın üstünde yapılmasını bir mecburiyet olarak değil de, erişilen sevabın daha yüksek olması amacıyla tavsiye etmişlerdir. İmamlar (a.s) Allah'a yapılan secdenin ancak toprağın üzerinde yapılması gerektiğini söyleyip, bunun için Kerbelâ toprağının tercih edilmesini tavsiye etmişlerdir.

Uzun zamanlar Şiîler toprağı yanlarında taşımışlardır. Daha sonra, bu toprağın kutsallığına aykırı davranılmasından endişe edildiği için, toprağı kaliptra basmaya başlanmıştır. Bu kalıplara bugün Mühür denir. Namazlarda onların üzerine secde ediyoruz, bir farz olarak değil, özel manâsını göz önünde bulundurarak. Yanımızda pâk toprak bulunmadığı takdirde ise, toprakta biten bir şeyin üstüne secde yaparız.

Bazı art niyetli insanların Şiâ'nın İmam Hüseyin'e (a.s) veya hatta tasa taptıklarını iddiâ etmeleri son derece üzücüdür. Biz ancak Allah'a taparız, mührün ü z e r i n d e secde ederek, m ü h r e secde etmiyoruz. Ve hiç bir zaman İmam Hüseyin'e, İmam Ali'ye ya da Hz. Peygamber'e (s) tapmayız. Ancak Allah'a taparız ve secdeyi pak toprağın üstünde ifâ etmemiz, Allah'ın kanunlarıyla uyum içerisinde

Sonuç:

Şiîlerin yanlarında, genellikle Kerbelâ'dan olan küçük bir parça basılmış toprak taşımalarının sebepleri bunlardır. Böylece bu son derece değer taşıyan nesnenin üzerinde secde edip, Allah Resûlünün (s.a.a) sünnetine uymalarından daha doğal bir şey düşünülemez!

ŞİÂ SECDE İÇİN NİÇİN MÜHÜR KULLANIYOR?

Şiî Müslümanlar, secdeyi mühür denen basılmış bir toprak parçasının üstünde ifa ederler. Bu toprak çoğu zaman Irak'ın Kerbelâ kentinden getiriliyor.

İslam'ın beş önemli mezhebinden olan Şiî Caferî fıkına göre secde, yiyecek ve elbiselerin dışında, pak toprağın ya da toprakta biten tabîî bir maddenin üstünde yapılmalı. Buna göre secdenin toprak, tas, kum ve çimen üstünde yapılması caizdir. Madenlerin üstünde secde edilmez. Kâğıdın üzerinde secde etmek ise, toprakta biten maddelerden üretildiği için caizdir.

Ama elbise veya halının üzerinde secde etmek caiz değildir.

Tüm Sünnî mezheplerin tanınmış müçtehitleri, toprağa ya da toprakta biten bir şeyin üstüne yapılan secdenin geçerli olduğu konusunda görüş birliğindedirler. .

Peki, Hz. Peygamber (s) ve Onun ashabı bunu hiç böyle yapmışlar mıdır?

Namazı toprağın üstünde kılmak, hiç şüphesiz, Hz. Peygamber (s.a.a) ve etrafındakilerin sünnetindendir.

Ebu Said el-Hudri şöyle anlatıyor:...Hz. Peygamber'in (s) burnu ve burun yumuşağı üzerine (secdeden) su ve çamur bulaştığını gördüm...[Buhârî, Fadlu Leylet'l-Kadr 2, 3, Itikaf 1, 9, 13;

Müslim, Siyâm 213, (1167)]

Hz. Enes anlatıyor: "Biz çok sıcak günlerde Resûlullah (s.a.a) ile birlikte namaz kıldık. Biriniz alnını sıcak sebebiyle yere koyamayacak olsa, giysisini serer onun üzerine secde ederdi.

Bu hadisten anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber (s.a.a) ve ashabı sadece istisnaî durumlarda elbiselerinin üstünde secde etmişlerdir.

Bunun dışında Hz. Peygamberin (s.a.a) secde ederken Humra kullandığı rivayet edilmiştir.

Hz. Meymûne bildiriyor: "Hz. Peygamber (s.a.a)...Humra üzerinde namaz kıldırdı."

Ünlü bir Sünnî alimi olan el-Sevkanî'ye göre, Hz. Peygamber'in (s.a.a) bir çok sahabesinden, kendisinin Humraya secde ettiğini bildiren rivayetler mevcuttur. Bu rivayetleri içine alan eserlerin arasında Sahih-i Muslim, Sahih-i Tirmizî, Sünen-i Ebu Davud, Sünen-i

Nesa'i ve daha birçok kitap sayar [El-Sevkanî, Neyl al-Avtar, Humraya secde etmek babında,
Bd.2, S.128]

ÖYLEYSE PEYGAMBER EFENDİMİZİN ÜZERİNE SECDE ETTİĞİ HUMRA NEDİR?

Secdede yüz ve eller için yetecek büyüklükte küçük bir hasır.

[Sahih-i Buharî, (İngilizce tercümesi), c.1, kitap 8, No..376 (mütercimin açıklamasında)]

Ibn-i Esir, bir diğer ünlü Sünnî âlimi, Cami' el-Üsûl adli eserinde şöyle açıklamaktadır: "Humra günümüz Şia'sının secdeyi yaptığı nesne [gibi] dir."

[Ibn-i Esir, Cami' el-Üsûl, (Kahire, 1969), c.5, s.467]

„Humra, palmiye lifleri ya da başka malzemeden yapılmış küçük bir hasırdır... ve Şia'nın

secdede kullandığı gibidir. “ [Talhis es-Sihah, s. 81]

Ama neden Kerbelâ toprağı?

Kerbelâ toprağının özellikleri Hz. Peygamber (s.a.a) zamanından beri bilinmekteydi ve daha sonra da hep ilgi odağı olmuştur.:

Ümmü Seleme (r.a) dedi ki: „Ben Hüseyin'i (a.s) elinde kızılca bir kalıp toprak tutan dedesi, Hz. Peygamber'in (s.a.a) kucağında gördüm. Allah'ın Resûlü (s.a.a) toprağı öptü ve ağladı. Ben ona, o toprağın ne olduğunu sordum. Resûlullah (s) dedi ki: "Cebrail bana bildirdi ki, benim oğlum, işte bu Hüseyin'im, Irak'ta şehit edilecektir. Bu toprağı o diyardan bana getirdi.

Hüseyin'im basına gelecek çileden dolayı ağlıyorum.” Sonra Hz. Peygamber (s.a.a) toprağı Ümmü Seleme'ye (r.a) verip, ona söyle dedi: "Bu toprağın kana dönüştüğünü görürsen, bil ki, Hüseyin katledilmiştir.” Ümmü Seleme toprağı bir kabin içinde sakladı ve ona hep dikkat ediyordu. Tâ ki, hicretten sonra 61. yılın Muharrem ayının 10'unda, Asûra gününde, toprak kana döndü. O anda, Hüseyin b. Ali'nin (a.s) şehit olduğunu anladı.

'Ali ibn Ebî Talib, Siffîn savaşıdan sonra Kerbelâ'dan geçmişti. Bir avuç toprak eline alıp, dedi ki: "Ah, ah, bu yerde birkaç insan katledilecek ve hesaba çekilmeden cennete girecektir!" [İbn-i Hacer el-Askalani, Tehzib et-tehzib , c.2, s.348]

Secdenin Kerbelâ'nın balçıklı toprağı üzerine yapılması neden zorunludur?

Mecburi degil! Ama Siâ, Kerbelâ'nın toprağını, Hz. Peygamber (s.a.a) ve onun ailesinden (Ehl-i Beyt'ten) gelen İmamlar sayesinde sahip olduğı özelliklerden dolayı secde için tercih etmektedir. İmam Hüseyin'in (a.s) şahadetinden sonra, oğlu İmam Zeynü'l-Abidin (a.s) bir kaç parça kaldırdı ve onları kutsal toprak ilan edip, çantasında sakladı. İmamlar (a.s) secdeyi bu toprağın üstünde ifâ ederlerdi, o topraktan tespih yaptırırlardı ve onların üzerinde Allah'ı zikrederlerdi.

Bunun dışında Şiîler secdenin bu toprağın üstünde yapılmasını bir mecburiyet olarak değil de, erişilen sevabın daha yüksek olması amacıyla tavsiye etmişlerdir. İmamlar (a.s) Allah'a yapılan secdenin ancak toprağın üzerinde yapılması gerektiğini söyleyip, bunun için Kerbelâ toprağının tercih edilmesini tavsiye etmişlerdir.

Uzun zamanlar Şiîler toprağı yanlarında taşımışlardır. Daha sonra, bu toprağın kutsallığına aykırı davranılmasından endişe edildiğı için, toprağı kaliptra basmaya başlanmıştır. Bu kalıplara bugün Mühür denir. Namazlarda onların üzerine secde ediyoruz, bir farz olarak değil, özel manâsını göz önünde bulundurarak. Yanımızda pâk toprak bulunmadığı takdirde ise, toprakta biten bir şeyin üstüne secde yaparız.

Bazı art niyetli insanların Şiâ'nın İmam Hüseyin'e (a.s) veya hatta tasa taptıklarını iddiâ etmeleri son derece üzücüdür. Biz ancak Allah'a taparız, mührün ü z e r i n d e secde ederek, m ü h r e secde etmiyoruz. Ve hiç bir zaman İmam Hüseyin'e, İmam Ali'ye ya da Hz. Peygamber'e (s) tapmayız. Ancak Allah'a taparız ve secdeyi pak toprağın üstünde ifâ etmemiz, Allah'ın kanunlarıyla uyum içerisinde

Sonuç:

Şiîlerin yanlarında, genellikle Kerbelâ'dan olan küçük bir parça basılmış toprak taşımalarının

sebepleri bunlardır. Böylece bu son derece değer taşıyan nesnenin üzerinde secde edip, Allah Resûlünün (s.a.a) sünnetine uymalarından daha doğal bir şey düşünülemez!

ŞİÂ SECDE İÇİN NİÇİN MÜHÜR KULLANIYOR?

Şîi Müslümanlar, secdeyi mühür denen basılmış bir toprak parçasının üstünde ifa ederler. Bu toprak çoğu zaman Irak'ın Kerbelâ kentinden getiriliyor.

İslam'ın beş önemli mezhebinden olan Şîi Caferî fıkhrına göre secde, yiyecek ve elbiselerin dışında, pak toprağın ya da toprakta biten tabîi bir maddenin üstünde yapılmalı. Buna göre secdenin toprak, tas, kum ve çimen üstünde yapılması caizdir. Madenlerin üstünde secde edilmez. Kâğıdın üzerinde secde etmek ise, toprakta biten maddelerden üretildiği için caizdir. Ama elbise veya halının üzerinde secde etmek caiz değildir.

Tüm Sünnî mezheplerin tanınmış müçtehitleri, toprağa ya da toprakta biten bir şeyin üstüne yapılan secdenin geçerli olduğu konusunda görüş birliğindedirler. .

Peki, Hz. Peygamber (s) ve Onun ashabı bunu hiç böyle yapmışlar mıdır?

Namazı toprağın üstünde kılmak, hiç şüphesiz, Hz. Peygamber (s.a.a) ve etrafındakilerin sünnetindendir.

Ebu Said el-Hudri şöyle anlatıyor:...Hz. Peygamber'in (s) burnu ve burun yumuşağı üzerine (secdeden) su ve çamur bulaştığını gördüm...[Buhârî, Fadlu Leylet'l-Kadr 2, 3, Itikaf 1, 9, 13;

Müslim, Siyâm 213, (1167)]

Hz. Enes anlatıyor: "Biz çok sıcak günlerde Resûlullah (s.a.a) ile birlikte namaz kılardık. Biriniz alnını sıcak sebebiyle yere koyamayacak olsa, giysisini serer onun üzerine secde ederdi.

Bu hadisten anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber (s.a.a) ve ashabı sadece istisnaî durumlarda elbiselerinin üstünde secde etmişlerdir.

Bunun dışında Hz. Peygamberin (s.a.a) secde ederken Humra kullandığı rivayet edilmiştir.

Hz. Meymûne bildiriyor: “Hz. Peygamber (s.a.a)...Humra üzerinde namaz kılardı.”

Ünlü bir Sünnî alimi olan el-Sevkanî'ye göre, Hz. Peygamber'in (s.a.a) bir çok sahabesinden, kendisinin Humraya secde ettiğini bildiren rivayetler mevcuttur. Bu rivayetleri içine alan eserlerin arasında Sahih-i Muslim, Sahih-i Tirmizî, Sünen-i Ebu Davud, Sünen-i

Nesa'i ve daha birçok kitap sayar [El-Sevkanî, Neyl al-Avtar, Humraya secde etmek babında, Bd.2, S.128]

ÖYLEYSE PEYGAMBER EFENDİMİZİN ÜZERİNE SECDE ETTİĞİ HUMRA NEDİR?

Secdede yüz ve eller için yetecek büyüklükte küçük bir hasır.

[Sahih-i Buharî, (İngilizce tercümesi), c.1, kitap 8, No..376 (mütercimin açıklamasında)]

Ibn-i Esir, bir diğer ünlü Sünnî âlimi, Cami' el-Üsûl adli eserinde şöyle açıklamaktadır: “Humra günümüz Şia'sının secdeyi yaptığı nesne [gibi] dir.”

[Ibn-i Esir, Cami' el-Üsûl, (Kahire, 1969), c.5, s.467]

„Humra, palmiye lifleri ya da başka malzemeden yapılmış küçük bir hasırdır... ve Şia'nın

secdede kullandığı gibidir. “ [Talhis es-Sihah, s. 81]

Ama neden Kerbelâ toprağı?

Kerbelâ toprağının özellikleri Hz. Peygamber (s.a.a) zamanından beri bilinmekteydi ve daha sonra da hep ilgi odağı olmuştur.:

Ümmü Seleme (r.a) dedi ki: „Ben Hüseyin'i (a.s) elinde kıvılcık bir kalıp toprak tutan dedesi, Hz. Peygamber'in (s.a.a) kucağında gördüm. Allah'ın Resûlü (s.a.a) toprağı öptü ve ağladı. Ben ona, o toprağın ne olduğunu sordum. Resûlullah (s) dedi ki: “Cebrail bana bildirdi ki, benim oğlum,

işte bu Hüseyin'im, Irak'ta şehit edilecektir. Bu toprağı o diyardan bana getirdi.

Hüseyin'imın basına gelecek çileden dolayı ağlıyorum.” Sonra Hz. Peygamber (s.a.a) toprağı Ümmü Seleme'ye (r.a) verip, ona söyle dedi: “Bu toprağın kana dönüştüğünü görürsen, bil ki, Hüseyin katledilmiştir.” Ümmü Seleme toprağı bir kabin içinde sakladı ve ona hep dikkat ediyordu. Tâ ki, hicretten sonra 61. yılın Muharrem ayının 10'unda, Asûra gününde, toprak kana döndü. O anda, Hüseyin b. Ali'nin (a.s) şehit olduğunu anladı.

'Ali ibn Ebî Talib, Siffîn savaşından sonra Kerbelâ'dan geçmişti. Bir avuç toprak eline alıp, dedi ki: “Ah, ah, bu yerde birkaç insan katledilecek ve hesaba çekilmeden cennete girecektir!” [İbn-i Hacer el-Askalani, Tehzib et-tehzib , c.2, s.348]

Secdenin Kerbelâ'nın balçıklı toprağı üzerine yapılması neden zorunludur?

Mecburi degil! Ama Siâ, Kerbelâ'nın toprağını, Hz. Peygamber (s.a.a) ve onun ailesinden (Ehl-i Beyt'ten) gelen İmamlar sayesinde sahip olduğı özelliklerden dolayı secde için tercih etmektedir. İmam Hüseyin'in (a.s) şahadetinden sonra, oğlu İmam Zeynü'l-Abidin (a.s) bir kaç parça kaldırdı ve onları kutsal toprak ilan edip, çantasında sakladı. İmamlar (a.s) secdeyi bu toprağın üstünde ifâ ederlerdi, o topraktan tespih yaptırırlardı ve onların üzerinde Allah'ı zikrederlerdi.

Bunun dışında Şiîler secdenin bu toprağın üstünde yapılmasını bir mecburiyet olarak değil de, erişilen sevabın daha yüksek olması amacıyla tavsiye etmişlerdir. İmamlar (a.s) Allah'a yapılan secdenin ancak toprağın üzerinde yapılması gerektiğini söyleyip, bunun için Kerbelâ toprağının tercih edilmesini tavsiye etmişlerdir.

Uzun zamanlar Şiîler toprağı yanlarında taşımışlardır. Daha sonra, bu toprağın kutsallığına aykırı davranılmasından endişe edildiğı için, toprağı kaliptra basmaya başlanmıştır. Bu kalıplara bugün Mühür denir. Namazlarda onların üzerine secde ediyoruz, bir farz olarak değil, özel manâsını göz önünde bulundurarak. Yanımızda pâk toprak bulunmadığı takdirde ise, toprakta biten bir şeyin üstüne secde yaparız.

Bazı art niyetli insanların Şiâ'nın İmam Hüseyin'e (a.s) veya hatta tasa taptıklarını iddiâ etmeleri son derece üzücüdür. Biz ancak Allah'a taparız, mührün ü z e r i n d e secde ederek, m ü h r e

secde etmiyoruz. Ve hiç bir zaman İmam Hüseyin'e, İmam Ali'ye ya da Hz. Peygamber'e (s) tapmayız. Ancak Allah'a taparız ve secdeyi pak toprağın üstünde ifâ etmemiz, Allah'ın kanunlarıyla uyum içerisinde

Sonuç:

Şiîlerin yanlarında, genellikle Kerbelâ'dan olan küçük bir parça basılmış toprak taşımalarının sebepleri bunlardır. Böylece bu son derece değer taşıyan nesnenin üzerinde secde edip, Allah !Resûlünün (s.a.a) sünnetine uymalarından daha doğal bir şey düşünülemez